

Halfdan Hendriksen: Efter mange, lange og alt andet end lette forhandlinger i forfatningskommission og rigsdagsudvalg foreligger forslaget til Danmarks Riges Grundlov i sin forhåbentlig endelige form nu til vedtagelse ved tredje behandling her i det høje ting.

De ændringer, der er gennemført under forhandlingerne her i tinget, er forbedringer, ikke store, gennemgribende forbedringer, men dog forbedringer, derom er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Hans Hansen.

Navnlig hilser jeg med tilfredshed navneændringen. Jeg går ud fra som en selvfølge, at man i det andet høje ting vil respektere denne ændring såvel som de andre ændringer, der er gennemført her i tinget. Det ville ikke se godt ud, og det ville heller ikke lette afstemningen på folkeafstemningsdagen, hvis et flertal i folketinget ville søge at majorisere os og som navn for den lovgivende forsamling kræve og eventuelt gennemtrumfe sit eget navn „folketinget“. „Rigsdagen“ har i over 100 år været fællesnavnet for folketing og landsting, og den lovgivende forsamling, der skal afløse og opsume i sig både folketing og landsting, bør ikke hedde hverken folketing eller landsting, men bære det hidtidige fællesnavn „rigsdagen“.

Men nu er vi altså, forhåbentlig da, ved vejs ende, hvad behandlingen i rigsdagen angår, i hvert fald her i landstinget. Tilbage står efter bekræftelsessamlingen kun afstemningen, der er planlagt til den 28. maj. Her afgøres forslagets skæbne og ikke ved folketingsvalget og valgmandsvalget, der ventes udkrevet til den 21. april. Den rigsdag, der udgår af folketingsvalget den 21. april og landstingsvalget den 28. april, vil uvægerligt efter de aftaler, der er truffet mellem de fem demokratiske partier, give grundlovsforslaget sin tilslutning, ligegyldig i hvilken retning valget måtte gå.

Det er folkeafstemningen den 28. maj, der afgør forslagets skæbne, og jeg håber, at skæbnen må blive god. Den grundlov, der vil blive resultatet af afstemningen, hvis mindst 45 pct. af vælgerne giver forslaget deres stemmer — og det håber jeg —, er bedre end den, vi lever under. Jeg kunne, som det fremgik af mine udtalelser ved sagens første behandling, have ønsket forslaget endnu bedre på flere områder. Navn-

lig kunne jeg have ønsket kraftigere og stærkere beskyttelsesforanstaltninger mod en ensidig lovgivning end de gennemførte, men det har ikke under forhandlingerne været muligt at opnå enighed om andre og flere ændringer end de ikke særligt betydningsfulde, der blev gennemført ved sagens anden behandling i går.

Alligevel erkender jeg, at forslaget, som det foreligger, alt taget i betragtning, indeholder bestemmelser, der betrygger folkestyret, og jeg nærer derfor ingen betænkelighed ved at anbefale ærede medlemmer at stemme for forslaget ved tredje behandling. Og jeg nærer heller ingen betænkelighed ved at tilråde landets vælgere at stemme for forslaget på folkeafstemningsdagen.

Lad os alle håbe, at den grundlov, der forhåbentlig vil se dagens lys den 5. juni 1953, må svare til de forventninger, der næres til den, og i praksis vise sig at være en god, forsvarlig ordning til gavn for demokratisk folkestyre.

Oluf Johansen: Over en bred front i det danske folk er der skabt en samling om den store opgave at skrive det danske folks frihedsbrev, hvad den nye grundlov bør blive. Grundloven er i sig selv intet ideal, men den er midlet i folkets hånd til at værne om det, der er dyrt og helligt, og til at bygge den bro, ethvert kulturfolk har brug for som en forbindelse mellem slægterne. Det enkelte slægtleds liv er kort, men dybe stærke minder om hvert slægtleds gerning vil leve, og gennem den nye grundlov vil også minderne om vor tid blive blandt folkets arvegods i tiden, der kommer. Under den nye grundlov vil der gennem politiske kampe og gennem politisk samarbejde efter vor opfattelse banes vej for en udvikling, der ikke blot værner om vor kulturarv, men grundfæster den gennem stadig fremgang for folkets bredeste lag.

Viggo Hørup har gennem begrebet „Et andet Danmark“ vist et mål, der kan være hver generations ideal, men som man aldrig vil blive færdig med at arbejde for. Et andet Danmark og igen et andet Danmark er stadig det mål, der ikke blot gennem politik, men også ved folkets kulturelle og åndelige udvikling giver landet sit fremtidspræg fra slægt til slægt.

Den nye grundlov skal sikre folkets dets